

Sygn. akt III KO 34/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie skazanego **M. S.**
skazanego z art. 148 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 lutego 2023 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 22 kwietnia 2021 r., II AKa 45/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 28 września 2020 r., III K 211/19
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie
postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 listopada 2021 r. skazany M. S. wniósł – z uwagi na nieprawidłowości w jego ocenie w dotychczasowym postępowaniu – o umieszczenie go w szpitalu psychiatrycznym. Pismo to zostało potraktowane jako osobisty wniosek skazanego o wznowienie postępowania i przedstawione Sądowi Najwyższemu (k. 2 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przewidziana w art. 545 § 3 k.p.k. możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania dotyczy sytuacji, w której wniosek ten pochodzi od strony postępowania (a więc jest sporządzony przy braku dochowania wymogów określonych w art. 545 § 2 k.p.k.) i jest oczywiście bezzasadny. Podjęcie takiej decyzji nie jest przy tym ograniczone wyłącznie do wskazanego w pierwszym z powołanych wyżej przepisów uprzedniego rozpoznania tych okoliczności w ramach postępowania wznowieniowego. Posłużenie się przez ustawodawcę w art. 545 § 3 k.p.k. zwrotem „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe, a katalog okoliczności, w oparciu o które możliwe jest wydanie takiego orzeczenia, ma charakter otwarty. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach Rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

Zastosowanie trybu przewidzianego w art. 545 § 3 k.p.k. będzie możliwe zwłaszcza wtedy, gdy sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

W tym kontekście wskazać trzeba, że postępowanie wszczęte wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wniosek o wznowienie postępowania, nie ma charakteru postępowania odwoławczego, a zatem nie jest rolą sądu wznowieniowego prowadzenie kontroli instancyjnej orzeczenia objętego wnioskiem. Jest ono także odmienne od postępowania inicjowanego kasacją, w ramach którego to, w prawem przewidzianych granicach dla podstaw kasacyjnych, Sąd Najwyższy może kontrolować orzeczenie sądu drugiej instancji. Celem postępowania wznowieniowego jest zbadanie, czy przedstawione przez wnioskodawcę dowody i fakty są nowe i jednocześnie wskazują na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze względnie – iż skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie

uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary.

Sposób prowadzenia dotychczasowego postępowania karnego i ewentualne błędy w nim popełnione, a na to powołuje się skazany (brak uwzględnienia stanowiska biegłych lekarzy psychiatrów w zakresie ewentualnego zastosowania art. 31 § 2 k.k.), pozostają poza wypadkami określonymi w art. 542 § 3 k.p.k. bez znaczenia dla postępowania wznowieniowego.

Z tych powodów okoliczności wskazywane przez skazanego, o ile mogłyby mieć znaczenie przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym albo – w ograniczonym zakresie – w postępowaniu kasacyjnym, żadną miarą nie odnoszą się do podstaw wznowienia postępowania, o jakich mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Wobec tego zachodziła podstawa do odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.